

Resebrev 20

Vintervila i Kemer, Turkiet

Januari - mars

När vi klev ombord på Hokus Pokus vid midnatt den 27 januari möttes vi av en nyvärdad Hokus Pokus och med nya fräscha blommor på bordet. Vi kände oss välkomna tillbaka i Kemer Marina efter en månads vintersemester i Sverige. Marinan som hade våra nycklar visste när vi skulle komma tillbaka hade gjort det fint för oss. När vi sent om sider nästa morgon klev upp på kajen hälsades vi välkomna av våra vänner och marinapersonal. Vad vi inte visste var att 09.30 bjöds det på engelsk frukost för Hasan (chefen) hade varit på London Boatshow och hade med sig bacon och alla i marinan bjöds på engelsk frukost. Vi var dock fullproppade efter en månads idogt istoppande så vi blev inte ledsna att vi missat.

Vi flög hem? till Sverige den 29 december. Av skattemyndigheterna hade vi fått besked om att vi inte fick vara folkbokförda längre då vi hade varit utomlands över ett år. På frågan om vi slapp att betala skatt fick vi reda på att det var en annan sak. När vi skulle plocka fram underlag från skattemyndigheten för deklarationerna stod det att vi var utvandrade!!! Nu hör vi inte hemma någonstans utan får flacka omkring som nomader och hoppas på att vi inte blir bortkörda. Som tur är så har vi båten så vi tvingas inte att ligga i tält när vi kommer tillbaka till Sverige igen. Hoppas att vi slipper stå i kön bland andra asylsökande.

Jul firade vi i Kemer. På julafton ordnade vi svenska båtar (Hokus Pokus, Chiquitita, Early Bird, Stormfågeln, Ceylan och Ebi) ett knytkalas till en jullunch. Vi fick vara i restaurangen där det dukades upp ett långbord. Det blev ett digert julbord och fantasin var enorm. Det var nästan ingenting som saknades och stämningen var hög när julsånger blandades med snapsvisor. På bordet hade vi dukat upp: julskinka, Jansons frestelse, stekt inlagd strömming, sill av olika slag, rödkål, köttbullar, whisky Cheddar ost, korv, bacon, matjessill med lök och yoghurt, gravad lax, paté, snaps, öl, kakor och kaffe. Några dagar tidigare hade personalen satt in en gran (En) i Navigator och en i restaurangen. Julgransdekorationer låg framplockade och en tävling utlystes av Hasan mellan de som läste turkiska och de som läste engelska. Det lag som klädde den snyggaste granen skulle få två flaskor champagne. Ulla och jag hamnade i den engelska gruppen där de flesta svenskarna också var. Domare var Ron och trots mutförsök blev vi tvåa. Båda lagen belönades med samma pris. De övriga i marinan sneglade med stora ögon på vårt dignande julbord men gladdes åt den fina stämningen som spreds över marinaområdet.

På kvällen gick world-famous Kemer Choral runt på pirarna och sjöng julsånger. Dom var klädda i tomteluvor. Det hela avslutades på Navigator. Julafton firades som brukligt i övriga Europa på juldagen. Personalen lade ner ett stort arbete på förberedelser. Restaurangen förlängdes med ett tält och juldekorationer sattes upp. Alla var tillsagda att köpa en julklapp för max fem miljoner lira alltså c:a 30 kronor. Män skulle köpa en manlig och kvinnor en kvinnlig julklapp. Som vanligt var det en glad skara med förväntansfulla seglare som dök upp. Alla var uppklädda och stämningen var hög redan från början. Vi serverades räkcocktail till förrätt och sedan fick vi en underbart god kalkon. Till efterrätt fick vi glass. Vi var mellan 100–150 gäster och nu väntade alla på tomten. Tomten kom verkligen varvid jubel uppstod. Denna tomte var inte samma som den vi har hemma och han talade dessutom engelska. Julklapparna delades ut där alla fick gå fram till tomten. Han fick många kramar av de glada damerna. Några lyfte på skägget och gav tomten en puss på munnen. När tomten hade gått kom Ron tillbaka utan tidning eller cigaretter. Vi berättade för honom vad som hänt och gav

honom julklappen som tomten lämnat till honom. Nu blev det lekar och efter det dans. Det var en mycket lyckad julfest och alla verkade att trivas.

Kvällen innan vi reste hem var vi i Antalya på stor julkonsert. Vi hade packat innan för vi skulle komma till Hokus Pokus sent på kvällen och Christer på Nueva skulle köra oss klockan halv sju på morgonen.

Vi var alltså på väg till Sverige. Vi flög från Antalya till Istanbul och därifrån till Stockholm. I Stockholm var det – 20 grader och vi hämtades av Mikael. Vår stora bag med hjul hade fått en omgång av flygpersonalen så vi anmälde detta till luggageservice. Vi fick senare hämta ut en ny i en väskaffär i Göteborg. Nyår firade vi hemma hos Mikael och Annika. Vi hade tur för det var fest på gång. Dom hade Göteborgsbesök och det blev en glad fest med mycket god mat och mycket vin. Vad sägs om, starter löjrom, förrätt gratinerad svensk Hummer alá Johanna, huvudrätt gorgonzolaspäckad oxfilé och till dessert gratinerad Annanshalva. Det var så mycket mat att vi nästan inte orkade med vinet, men vi pressade. Efter några fina men kalla dagar i Stockholm tog vi tåget till Göteborg.

Inga-Lill hade tidigare sagt att vi fick låna deras hus på Kung Sverres Gata för dom skulle till Värmland. Vilken tur vi hade för nu disponerade vi ett helt hus för oss själva. Det var uppbyggd i brudsängen och mat stod i kylen med klartecken att vi fick ta vad som passade. Nu var vi grannar med det hus där vi bodde mellan 1972 till 1982. Camilla hämtade oss på stationen och vi gick av tåget och ut i den kalla Göteborgsvintern. Många av våra gamla grannar bor kvar på gatan varför det blev ett springande i husen där kastrullerna hela tiden stod på. Vi hade som vanligt en ansträngd almanacka för vi var bortbjudna nästan varje kväll såväl hos barn, syskon som hos vänner.

Vissa av våra vänner har oförsämdheten att bo på annat håll så det blev att även köra runt med bilen i landet. Det är urkul att komma hem så där ibland och bara bli omhändertagen. Efter två veckor kom Arne och Inga-Lill hem varför vi åkte ur brudsängen och fick disponera gillestugan. Nu fick vi inte gå och lägga oss när vi kom hem sent på kvällarna efter att ha varit på galej. Dom satt uppe och väntade på oss och helt plötsligt satt vi och åt igen och pratade till sena eller rättare sagt tidiga timmen. När vi vaknade och gick till köket så satt dom där och väntade med frukosten klar. Sista kvällen när vi kom hem så satt alla våra gamla grannar och överraskade oss och så var det fest igen. Vi vill återigen tacka er alla för trevlig samvaro och härliga middagar. Ofta ger vi er en tanke därhemma.

Vi hade några fina dagar med våra barn och barnbarn. Då vi inte ses så ofta blir vi förvånade hur mycket dom vuxit och utvecklats. Dom var mycket förväntansfulla och glada när vi kom och det känns bra att dom inte har glömt oss.

Efter fyra hektiska veckor i Sverige var det skönt att sätta oss på planet tillbaka hem till Hokus Pokus och Kemer. Som vi tidigare skrivit fick vi ett fint mottagande när vi kom tillbaka. Alla fanns inte på plats för flera var hemma och hälsade på sina familjer och vänner. Vår mail-låda fylldes med hälsningar genom e-mail från våra nya marinavänner och från många länder med hälsningar och information när dom förväntades dyka upp igen. Vädret var inget vidare och det regnade en hel del men jämfört med värmen i Sverige kunde vi inte klaga. Fastän det är mycket ovanligt med denna ”kyla” som drabbat Medelhavet i år så badar vi när det inte blåser för mycket och solen skiner.

Det sociala livet fortsätter och vi har hela tiden att göra. Vi åker regelbundet på konserter till Antalya och festerna avlöser varandra. Varje måndag går vi på marknad och köper fräscha grönsaker som vi frossar i. En kväll var vi och lyssnade till La Traviata. Det var en mycket fin föreställning med mycket duktiga sångare. Den fjortonde februari var det Valentin party på Navigator och det var en stor uppslutning. På förmiddagen var det några som gick runt och delade ut en stor ros till varje båt.

Den nittonde februari gjorde vi en gemensam bussresa till Istanbul för att bland annat besöka Istanbul Boat Show. Resan till Istanbul tog 14 timmar. Det finns nästan inga järnvägar och de som finns är långsamma och ineffektiva. Det är långfärdsbuss som gäller. Hasan hade via kontakter ordnat med ett mycket förmånligt hotellpris och vi betalade 650 kronor för ett dubbelrum i fyra nätter. Istanbul visade sig inte från den bästa sidan vädermässigt men annars var det toppen. Istanbul eller som det tidigare hette Konstantinopel förenar två världsdelar och har en fantastisk historia, man riktigt känner den exotiska atmosfären. Staden har 15 milj invånare och det finns 400 kyrkor att besöka. Den gamla staden förbinds med 3 broar och det är en fantastisk puls. Det kryllar av taxibilar då det är en av de bättre kommunikationsmedlen då spårvagn och kommunala busstrafiken är dyra.

Det blev några intensiva dagar och vi besökte bland annat kryddmarknaden, Blå Moske´n, haremets i Topkapi och Grand Basar. I basaren kan man lägga många timmar för där finns cirka 6000 affärer. Kapali carsi, den täckta basaren i gamla staden är känd som Grand Basar och är världens största orientaliska souk: en labyrint av gator och gränder som alla har specialiserat sig på olika varor och hantverk. Juvelavdelningen glittrar av orientaliska smycken i guld eller silver med infattade ädelstenar eller pärlor, koppar- och bronssektionen har förvånansvärt omfattande samlingar av föremål och souvenirer. Det är en viss uppdelning i gränderna där samma typ av affärer ligger tillsammans såsom guld, silver, antikviteter, kryddor, kläder, läder, mataffärer skor och souvenirer etc. Det är lätt att gå vilse så det gäller att hålla ihop.

En kväll var vi inbjudna på middag till en fin yachtklubb i Istanbul som heter Ataköy Yacht Club. Vi hämtades med buss vid hotellet och kördes till Ataköy Marina där deras klubbhus ligger. Klubben har egen restaurang och vi bjöds på en överdådig middag. En kväll besökte vi en nattklubb och fick se folkdans, sång och Belly dancing vilket var det stora dragplåstret..

Den första dagen hade Hasan ordnat med en vän som gjorde sightseeing med oss och det var bra för vi fick en liten överblick vilket underlättade våra strövtåg på egen hand. Vi lyckades att pricka in ett riktigt snöoväder så vi fick pulsa i decimetertjock snömodd och var konstant blöta om fötterna. Mitt pass hade gått sönder i plasten så vi gick till svenska konsulatet och fick detta ordnat (hoppas jag). Nytt pass skall komma om cirka en månad. Vi fick en briefing om Iraksituationen där man inte gjorde den bedömningen att vi låg i riskzonen i Kemer. När vi påbörjade vår resa med buss tillbaka till Kemer var det totalt kaos i trafiken men vi klarade oss ur Istanbul och så småningom så lättade snön och väglaget blev bättre. Till Istanbul vill vi återkomma för där finns många spännande saker att se och uppleva.

När vi kom tillbaka till Kemer hade hänt saker. En stor yta cirka 300 meter från Marinan höll man på att stenlägga och hårdgöra för här skulle bli servicedepå för Rally of Turkey som ingår i World Rally Championship. Dagen och natten före rallyt skulle starta och alla servicetält och underhållsbussar installerades så höll omkring 100 man på med att färdigställa stensättningen. Dom blev klara i grevens tid vilket ingen trodde. På grund av det dåliga vädret var man sena med igångsättandet. Vi fick se alla rallykändisar såsom Mäkinen etc. och

mekandet och skruvandet på racerbilarna. Jag åkte med på en endagstur dels ut i skogen och sedan till en bana. Nu har jag sett tillräckligt, man står i skogen och plötsligt får något sladdande förbi med ett ilsket tjutande och knallande från avgasrören varefter man får vänta i tio minuter för att återigen se en bil sladda förbi.

En ilsken bacill kom till marinan och däckade de flesta av oss. Jag klarade mig men Ulla var i stort sett sängliggande i en vecka. Nu är hon bra igen och kan delta i alla aktiviteter. Vi har varit hos tandläkaren och gått igenom vårt tandbestånd. Det visade sig att vi har lika många tänder som vi hade vid vårt förra tandläkarbesök i Sverige. Här är det avsevärt billigare och vi behandlades av en ung och fräsch tandläkare. För mig kostade det cirka 1150 kronor för undersökning, rengöring och isättning av en krona i porslin.

Arrangörerna hade tur med vädret för det var uppehåll och solen sken de dagar som Rallyt varade. Sedan kom det regn och dessutom massor i flera dagar. Nu i skrivandets stund visar vädret sig på sin bästa sida och vi har soligt varmt och skönt och det börjar rycka i seglartarmen och vi vill uppleva nya saker. Vi har beställt upptagning den 14 mars för Hokus Pokus skall "up on the hard". Vi har gjort en kollektiv upphandling av bottenfärg så vi fick ett bra pris.

Våra seglarplaner för den närmsta tiden är oklar för vi har bokat oss för att delta i EMYR Rallyt som startar i mitten på maj. Nu är det upp till mr Bush om vi kommer iväg. De länder vi kommer att besöka är Cypern, Syrien, Libanon, Israel och Egypten. Vi har klartecken från vårt försäkringsbolag Pantaenius men blir det krig i Irak så blir det inget Rallyt. Vi håller alla tummarna för att Amerikanerna skall lugna ned sig. Om Rallyt inte blir av så seglar vi kanske upp till Svarta Havet och efter det kanske Kroatien och Grekland. Ett har vi dock bestämt och det är att vi i november mönstrar vi på en amerikansk båt som heter Linnea. Vi har lovat att segla med dem över till Karibien för dom behöver besättning. Vi kommer kanske att lägga Hokus Pokus på Malta för vintern och vi mönstrar troligen på någonstans på Spaniens sydkust.

I går var det avskedsfest för Stephen och Gail på Gone Troppo för dom seglar idag till Röda Havet och vidare hem till Australien. Det känns lite vemodigt för nu kommer snart hela det här härliga gänget att skingras åt olika håll i världen. Många kommer vi troligen att ha kontakt med via mail för vi har blivit ordentligt sammansvetsade. Nu håller alla på att planera för sommarens seglatser varför vi hinner ändra oss flera gånger innan vi slutligen lägger ut kursen. Några av oss kommer säkert att segla åt samma håll.

Med seglarhälsningar

Ulla o Mats Wångdahl